کرسی جای پاها بوده و کسی بزرگی عرش را نمی داند.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: «الكُرسِيُّ مَوْضِع القَدَمَين، والعَرْش لا يَقْدِرُ أحدٌ قَدْرَه»: «کرسی جای پاها بوده و کسی بزرگی عرش را نمی داند».
[صحیح است] [به روایت ابن خزیمه در «التوحید» - به روایت عبدالله بن احمد در «السنة»]

«الكُرسِيُّ مَوْضِع القَدَمَين» یعنی کرسی که الله متعال به خود نسبت داده است، جای دو قدم بلا کیف الله متعال می باشد. و معنایی که ابن عباس رضی الله عنهما در مورد کرسی ذکر می کند، در بین اهل سنت مشهور است؛ و از وی با سند صحیح روایت شده است. و اینکه از وی روایت شده کرسی به معنای علم است، ثابت نیست. و اینکه از حسن روایت شده که کرسی همان عرش است، ضعیف بوده و صحیح نیست. این روایت صفت دو قدم را برای الله متعال ثابت می کند چنانکه شایسته ی عظمت و بزرگی الله متعال است بدون اینکه کیفیتی برای آن بیان شود یا مثالی زده شود یا تاویل گردد یا معنای آن تعطیل شود. «والعَرْش لا يَقْدِرُ أحدٌ قَدْرَه»: یعنی عرشی که الله متعال بالای آن قرار دارد، مخلوقی بزرگ است که مقدار حجم و وسعت آن را کسی جز الله متعال نمی داند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6330